

Sygn. akt IV Kz 840/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 września 2014 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Dorota Kropiewnicka

Sędziowie: SSO Krzysztof Głowacki (spr.)

SSO Małgorzata Szyszko

Protokolant Aneta Malewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Tomasza Fedyka

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 15 września 2014 r.

w sprawie **T. L.**

podejrzanego o czyn z art.207§1 kk. w zw. z art.64§1 kk.

zażalenia wniesionego przez podejrzanego

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej

z dnia 14 sierpnia 2014 r., sygn. akt II Kp 846/14

w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania

na podstawie art.437§1 kpk.

postanowił

zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 sierpnia 2014 r., sygn. II Kp 846/14, Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej, na podstawie art.250§2 kpk., art.249§1 kpk. i art.258§2 i §3 kpk., zastosował wobec podejrzanego T. L. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 3 (trzech) miesięcy, tj. od dnia 12 sierpnia 2014 r. do dnia 12 listopada 2014 r.

Zażalenie na to postanowienie złożył podejrzany wnioskując o zamianę środka zapobiegawczego i umożliwienie mu podjęcia leczenia w ośrodku terapii uzależnień. Zapewnił, że nie będzie podejmował prób utrudniania postępowania i ucieczki.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie podejrzanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Sądu Rejonowego, iż na podstawie dotychczas zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności zeznań W. L., A. I. i A. S., popełnienie przez podejrzanego zarzucanego mu

czynu zostało w wysokim stopniu uprawdopodobnione. Tym samym spełniona została ogólna przesłanka stosowania wobec podejrzanego środków zapobiegawczych, w tym tymczasowego aresztowania.

Sąd Okręgowy uznał, iż wobec podejrzanego zachodzą również szczególne przesłanki stosowania tymczasowego aresztowania określone w art.258§2 i §3 kpk.

Podejrzanemu zarzucono popełnienie przestępstwa na szkodę jego ojca W. L., który wprost wskazuje, że obawia się podejrzanego. Z jego zeznań wynika, iż podejrzany groził mu pozbawieniem życia trzymając w ręce nóż. Podejrzany był już w przeszłości wielokrotnie karany, w tym za przestępstwa skierowane przeciwko zdrowiu. Czyni to w pełni realną obawę, że podejrzany mógłby zrealizować wypowiedane przez siebie groźby. Treść zeznań składanych przez członków jego rodziny oraz ujawniana przez podejrzanego wobec nich postawa, rodzą w pełni zasadną obawę, że w razie uchylenia stosowania wobec podejrzanego tymczasowego aresztowania mógłby on popełnić czyn zabroniony skierowany przeciwko zdrowiu lub życiu jego najbliższych.

Spełniona została więc przesłanka z art.258§3 kpk. wskazująca na istnienie uzasadnionej i realnej obawy, że podejrzany może popełnić przestępstwo przeciwko życiu i zdrowiu pokrzywdzonego, zwłaszcza że popełnieniem takiego przestępstwa wielokrotnie wcześniej groził. Przesłanka ta pozostaje w ścisłym związku z celem stosowania środków zapobiegawczych w postaci zapobiegnięcia popełnieniu przez podejrzanego nowego ciężkiego przestępstwa.

Dopuszczalna jest wyjątkowo, godzi bowiem w zasadę domniemania niewinności (art.5§1 kpk.), która nakazuje, aby środki zapobiegawcze ograniczały się do konieczności procesowych, jednakże nie da się zaprzeczyć, iż organy ścigania nie mogą i nie powinny pozostawać bezradne w sytuacji realnej groźby dokonania przez osobę oskarżaną (podejrzanego) o określony czyn, innego poważnego przestępstwa, o ile pozostawi się ją na wolności.

Wskazać ponadto należy, że podejrzanemu zarzuca się popełnienie czynu z art.207§1 kk. w warunkach powrotu do przestępstwa z art.64§1 kk. W razie skazania podejrzanego za ten czyn, biorąc pod uwagę charakter zarzucanego występku cechującego się wysoką społeczną szkodliwością oraz uprzednią wielokrotną karalność podejrzanego, realne jest wymierzenie mu bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Powyższe z kolei czyni w pełni realną obawę podjęcia przez niego prób destabilizacji postępowania karnego poprzez ucieczkę lub ukrywanie się przed wymiarem sprawiedliwości.

Zachodzą zatem podstawy do stosowania wobec podejrzanego izolacyjnego środka zapobiegawczego, co pozwoli ograniczyć ryzyko bezprawnych działań podejrzanego, godzących w dobro prowadzonego w sprawie postępowania oraz zagrażających zdrowiu uczestników tego procesu. Stosowanie w niniejszej sprawie innego środka zapobiegawczego nie pozwoliłoby na osiągnięcie ochronnego celu środków zapobiegawczych.

Wskazać przy tym należy, że nie występowały w sprawie żadne negatywne przesłanki zastosowania wobec podejrzanego tymczasowego aresztowania, opisane w art.259 kpk.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak na wstępie.